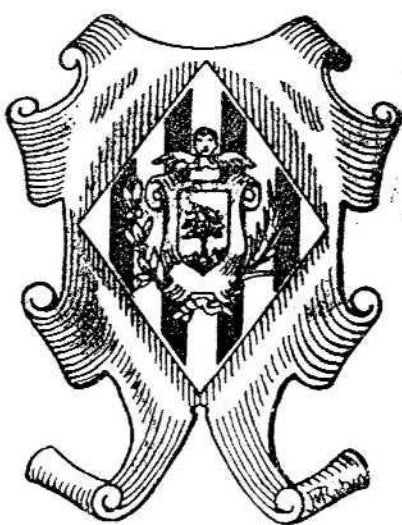

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 cèntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 20 CÈNTIMS LÍNEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Els herois del poble

Ramon Ivern Solé

En el Front d'Oscà, sector de Tierz, fou greument ferit el company Ramon Ivern Solé, membre del Comitè local de la Joventut Comunista Ibèrica d'aquesta vila.

El nostre volgut company ha perdut una cama. Les greus ferides sofertes quan lluitava heròicament en les proximitats de la Oscà feixista, han tingut aquesta tristíssima conseqüència.

Actualment el company Ramon Ivern, es troba allit a l'Hospital General de les Comarques Tarragonines, de Tarragona.

Aprofitem aquesta ocasió per a enviar-li la nostra més cordial salutació al company Ivern, exemple dels nostres braus lluitadors.

Avís

a les famílies que tenen milicians al front

El Socors Roig del P. O. U. M. fa avinent als familiars dels milicians, que dilluns, a les 5 del matí, sortirà el cotxe del Servei d'Enllaç, el qual anirà als fronts d'Alcubierre, Cuarter Tierz i Casetas de Quicena.

Les famílies que tenen milicians destacats a aquestes posicions i vulguin enviar-los algun paquet, son pregats a portar-lo al local del P. O. U. M. avui, de 7 a 8 de la vetlla, i demà, de 3 a 6 de la tarda

Lletra d'un milicià nostre al seu germà

Molino de Luna, 27-11-36.

Estimat germà: He rebut la teva última lletra. En ella veig que esteu be, cosa de la qual m'alegro molt. També m'he alegrat de que el company Ramon Ivern sigui ja entre vosaltres. D'ençà que està malalt jo també l'he vist. Vaig anar un dia a Barbastre i creguen que em va impressionar molt la fortlesa del seu esperit ja que ell mateix amb una serenitat sorprenent em va dir, ja saps que tinc la cama tallada? I mentre deia això va alçar amb una mà la roba que el cubria, la roba que tapava el crim que havia comès un d'aquells que predicaven el «No mataràs». Jo no sabia que dir-li i una llàgrima em rajava cara avall. Jo que havia anat a veure'l per animar-lo...

Després d'una breu i tonta conversació en la qual jo no sabia com expressar-me i que encara haig de saber del que varem parlar, ens acomiadarem.

Si tu li parles, diga-li que jo li vaig escriure i que segurament que ell no va rebre la carta perquè ja era fora de l'hospital i dona-li molts records de part meua.

Ací hi ha molta tranquil·litat, i també moltes ganes de veure si ho podem acabar d'una vegada. Ja sé que les campanes d'aquí El Vendrell prompte seran metralla i també ho seran les que des de ací on som se senten encara tocar. Son les d'Oscà. Però el seu so és com una acusació dels crims que cada dia cometem els feixistes. Sembla que diguin, veniu! entreu! que nosaltres també volem ésser metralla per a desfer els cors d'aquells que fins ara han demostrat que el que tenen no serveix com a tal.

Res més per avui, volgut germà, dona records als nostres pares i germans i altres familiars i amics, i digues-los que jo estic també molt be i tu reb una forta abraça del teu germà.

ENRIC IVERN

Milicià de la Columna Joaquín Maurín

CARA I CREU

La «tournée» de Pau Casals per l'Europa Central

Ginebra, 15.—Ahir arribà, per a donar un concert, per al qual ja s'havien esgotat per endavant totes les localitats, el gran violoncel·lista català Pau Casals. Després del concert, al Consolat d'Espanya, es celebrà una funció íntima en honor de l'artista.

Pau Casals ha vingut de Praga, on donà un concert dissabte, amb un èxit triomfal. El ministre d'Espanya a Tecoslovàquia, Jiménez de Asúa, obsequià el nostre gran concertista volent testimoniar-li, no solament l'estima que li mereix com a artista, sinó també l'agraïment dels representants d'Espanya per la seva tasca de propaganda cultural que realitza en aquests moments.

ELS QUI MATINEGEN

Gaspar Cassadó, és un traïdor

S'han d'honorar els fets i contrastar les actituds dels matiners per si en un dia de demà imminent fa falta refrescar la memòria d'algun desmemoriat i la vergonya d'algun desvergonyit.

Ara hem confirmat que hi ha un català aprofitat que disposat a no deixar perdre el mercat alemany que Pau Casals va menysprear com a protesta per les brutalitats feixistes i les persecucions de que han estat víctimes pel nazisme els intel·lectuals, ha anat a cercar-lo a costa de totes les baixeses.

Hem confirmat plenament una notícia que ja fa temps sabíem i que no hem volgut donar abans de tenir-la confirmada.

«Quan en el mes d'octubre el violoncel·lista Gaspar Cassadó donà un concert en una de les sales més importants de Berlín, en aparèixer davant del públic ho féu enarborant una bandera espanyola monàrquica i saludà a la manera feixista l'ambaixador facciós Agramonte, que ocupava una llotja del teatre, i el qual ex ambaixador s'havia posat al costat de Franco»

Encara que sembli mentida el bo d'aquesta notícia és que és certa, i que cal tenir-la present, perquè serà molt útil el dia de demà.

Guerra i Revolució juntes

Amb insistència alguns sectors antifeixistes parlen de guanyar la guerra i després ja veurem, volen separar la guerra de la revolució.

Nosaltres, joves marxistes, tenim que insistir sobre aquesta posició, i els hem de dir que creiem que és necessari abans que tot i per sobre de tot que cal guanyar la guerra —és indiscutible que sense guanyar la guerra no podem parlar de fer la revolució— però, al temps que es pensa i es treballa per la guerra, es pot realitzar la revolució a la reraguarda. Cal que al temps que es guanya la guerra es cimentin les noves bases que han de regir en la nova societat revolucionària.

Aquests sectors que mantenen aquestes posicions creuen en desfer i tornar enrera l'obra revolucionària començada per la classe treballadora a reraguarda, i esperar que s'acabi la guerra?

Es que creuen que mentres en el front, els nostres camarades es baten i moren per un món nou, nosaltres tenim de permetre l'estat de coses que ells destrueixen amb les armes?

Es que creuen que els obrers al front, lluiten sols per a acabar amb el feixisme?

No, els milicians saben que a la vegada que aixafen el feixisme, cal construir i forjar un món nou, seria vergonyós que després de tants sacrificis, tanta lluita i tants màrtirs, conservéssim el mateix estat de coses que féu possible l'aixecament feixista. Cal dir-ho ben clar i ben alt; si volem acabar amb el sistema que engendra el capitalista. Mentre hi hagi règim capitalista perdurará el perill feixista.

Per això cal fer la Revolució. Nosaltres, com a marxistes, entenem que aquesta renovació radical a que aspirem no pot ésser altra que el Socialisme, en nom del qual diem que la guerra i la revolució son inseparables.

Es així doncs, fent honor a l'hora història que viu Espanya, que evitem un possible retorn a la antiga i abominable societat burgesa.

Per impulsar la Revolució, endavant.

Visca el Socialisme.

J. R.

ARMISTICI, NO

Humanitarisme, molt d'humanitarisme que per poc que'n tinguéssim en tindríem vint vegades més que ells; però armistici, no. No hem de parlamentar. Ja sabem el que dirien i el que farien. No ens hem de fiar de gent incapaç de complir cap paraula. No ens hem de fiar de gent que desconeixen la lealtat, la dignitat, la vergonya i els més elementals deures del dret humà. Ja sabem com les gasten aquesta gent que ens volien tenir dintre el puny; aquesta gent que com l'aviador Franco, germà del ex-general facciós del mateix cognom, que en un míting d'esquerres celebrat anys enrera a la «Monumental» de Barcelona va dir textualment: «Hay que acabar con esta República burguesa de generales, obispos y banqueros», i això ho deia sense entusiasme de cap mena, com si ho digués un paio; però el poble, el veritable poble que sentia aquelles frases més bé que no pas ell les deia, esclatà en xar-dorosa ovació. I és que el cor del poble, del poble que sofreix, del poble que estava cansat d'aguantar el jou que de tants anys l'oprimia no coneixia be aquell home que ha canviat de camisa en curt temps diferents vegades.

Per això no hem de parlamentar. Humanament, tot l'humanament que sigui possible, hem d'acabar amb el feixisme fent-li acabar les agalles i fent-li comprendre la gran transformació social que ha de redimir a tot al món. Que compregui d'una vegada els moments que vivim, que sàpiga per sempre que tots som germans, que no té d'haver-hi diferències de classes, que tots tenim dret a la vida, que tots som iguals.

Em recorda ara una conversació que vareig escoltar trobant-me en un vetllador del extrem d'un bar de la Rambla de Canaletes a primers d'agost del present any. Esto paren dos individus. Tots dos vestien la mateixa indumentària. Espardenyes, pantalon de dril i tots dos anaven en mànigues de camisa, sense anar locats, ni un ni l'altre amb res al cap. L'un però feia cara de panxa contenta, l'altre portava el rostre surcat pels sofriments, però, s'hi reflectia certa satisfacció.

—Ola! Quant de temps sense veure't.

—Es que ara ja tinc feina, ja treballo, i vostè?

—Noi, jo no gaire bé. Encara no he cobrat el cuponet d'aquest trimestre i sort d'un bon reconet que tenia, o sínd

"Banco de Vizcaya"

Casa Central: Gran Via, 1-BILBAO

Capital autoritzat: 100.000.000'— Capital subscrit: 60.000.000'—
Reserves: 50.000.000 ptes.

Balanç en 31 Desembre: 2.289.351.623'24 ptes.

Aquest Banc realitza tota classe d'operacions de Banca i Borsa

TIPUS D'INTERÉS:

Des del 1.er de setembre de 1935, i a virtut de la norma del Consell Superior Bancari d'observancia general i obligatòria per a tota la Banca operant en Espanya, aquest Banc no podrà abonar interessos superiors als següents:

I.—COMPTES CORRENTS:

A la vista 1 1/2 % anyal

II.—OPERACIONS D'ESTALVI:

A) Llibretes ordinàries d'Estalvi de qualsevol classe, tinguin o no condicions limitatives. 2 1/2 % anyal

B) Imposicions.

Imposicions a plaç de tres mesos 2 1/2 % anyal

Imposicions a sis mesos 3'— % "

Imposicions a dotze mesos o més 3 1/2 % "

Regiran per els comptes corrents a plaç, els tipus màxims senyalats en aquesta norma per a les imposicions a plaç.

la ballaria molt magre. Però a mi el que'm salva son els cupons que vaig tallant.

—Home s'ha de fer carrec de les circumstàncies. Les necessitats de la guerra ens obliguen a tots a fer sacrificis.

—Doncs a mi, si no puc cobrar els cupons, tant se val que'm matin.

—Caram; així jo ja no hauria d'haver nascut perquè mai no he tallat cap cuponet ni penso tallar-lo. Ja em donaria per satisfet de poguer tenir tota la vida feina per mantenir la dona, els pares vells i acabar de pujar els fills. Vostè vol que el matin si no pot cobrar els cuponets i en canvi jo i els meus mai ens hem queixat de la nostra situació. No hem conegut mai plaers, disbauxes, ni tan sols hem pogut mai menjar be. Però ens hem menjat el mos de pa com si hagués sigut el menjar més ric del món. I això que nosaltres no ens titulem tan catòlics com vostè perquè vostè només ho és de nom o sínd es recordaria del que Déu va dir: «Guanyaràs el pa amb la suor del teu front». No va dir pas que l'hagués de guanyar tallant el cuponet.

AGUSTI COHI

Els Sindicats Agrícoles garantia de la Revolució

Una falla remarcable han comés les organitzacions revolucionàries, al mermar—en comptes d'enfortir—la consolidació dels Sindicats Agrícoles en tots els pobles.

En els pobles on estava constituït el

Sindicat Agrícola al promulgar-se el decret de la Conselleria d'Agricultura del 27 d'agost, obligant a formar part del Sindicat Agrícola a tots els cultivadors de la terra, es posaven a la practica sense complicacions, les doctrines més avançades del Socialisme Revolucionari, i era el que donava la llum de el que te d'ésser la revolució al camp de Catalunya.

Les Conselleries de Proveïments, els Comitès i les complicacions que s'han buscat en aquest sentit, tenen als camperols espordits, desmenjats, no veuen garantia per el seu treball ni per als seus productes que moltes vegades, sense comprensió li han estat arrabassats pel sol fet de donar vida a l'existència d'una comissió o bé d'un Comité que no pot conèixer les necessitats de la massa camperola, porten com a conseqüència un estat de desconfiança en les consignes revolucionàries, per part de la població rural i per tant un més petit rendiment en la producció que repercuteix en l'escaseig de productes alimenticis, mermant el gran treball i la missió que tenim els camperols de treballar les terres, per produir el màxim possible.

Crec, sense por a equivocar-me, que la immensa majoria dels camperols de Catalunya, voldrien que a través dels Sindicats Agrícoles, es determinés la estructuració del treball de les terres, igual com els treballadors de les fàbriques, determinant la forma del seu treball. En aquesta forma la comunitat camperola es veuria reforçada i enfortida, treballant-se en grans o petites col·lectivitats les terres, fomentant l'in-

tercanvi de productes entre'ls Sindicats a través de les Federacions Comarcals de Sindicats que lligades amb la Federació Regional, seria el centre de la Economia Agrícola de la nostra terra.

Si es vol interpretar el vertader sentir de la immensa majoria dels nostres camperols, repeteixo, té que enfortir-se seguidament la creació de les Cooperatives de Consum, lligades amb l'en-

fortiment dels Sindicats Agrícoles.

El que acabo de senyalar ha sigut defensat ja per molts companys, malgrat i tot, sempre d'una manera no prou clara, s'han posat dificultats en la seva realització, les causes de la qual penso exposar-les en una propera ocasió.

FRANCESC COLET i VENTURA

Roda de Barà, desembre 1936.

Camperols d'Espanya la terra és vostra

Henri PITAUD, Director del periòdic «L'EMANCIPATION PAYSANNE» el qual ha estat alguns dies entre nosaltres, ha escrit l'article següent:

«Camarades camperols, la terra és vostra» proclama un cartell de propaganda, que he vist enganxat a totes les parets dels pobles de Catalunya.

Un dia, a començaments d'octubre, un amic espanyol vingué al meu despatx i em demanà amb insistència, en nom del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i de la Conselleria d'Agricultura, d'anar a Espanya a estudiar la qüestió de l'expropiació de la terra i les condicions de vida dels pagesos.

He estat a Espanya setze dies, he recorregut tot Catalunya, he conviscut quatre dies amb els milicians a les trinxeres de Tardienta i d'Osca, al front d'Aragó; he anat també fins a València, la ciutat del sol voltada de jardins de tarongers, on havia començat ja la collita.

Tots aquests pagesos que he vist, els uns defensant llur poble darrera les barricades de sacs de terra, els altres continuant llur penible treball de la terra, sovint a pocs centenars de metres de les trinxeres, el fusell a punt, m'han exposat llurs misèries dels temps passats, on estaven exposats, on estaven esclaus del treball i de la fam al servei d'amos inhumans que han preferit provocar la guerra civil, o sigui l'assassinat d'innocents, abans que perdre un sol de llurs privilegis.

Aquí està el gran drama, la gènesi de la Revolució es situa en el problema agrari, els militars s'han sublevat perquè el «Front Popular» anava a aplicar les lleis agràries a favor dels petits camperols miserables.

En relació amb nosaltres que ens queixem, amb raó, de les condicions socials inferiors en que estem, els nostres germans espanyols són encara suferts.

Abans la Revolució, a Aragó, els pagesos cobraven un jornal de dues pessetes i a vegades menys. Amb això havia de viure tota una família.

A la província de València, els jornalers anaven cada matí a un lloc del poble, per a llogar llurs serveis, i allí els propietaris escollien alguns obrers al preu més baix possible, i els altres esperaven un altre dia...

Hom comença a comprendre l'odi dels reaccionaris francesos pel Front

Popular Espanyol! En el seu sí, és tota la pagesia d'aquell país explotada i miserable que s'ha aixecat al costat del poble obrer contra la salvatge agressió dels militars de Franco, pel compte del capitalisme agrari i clerical d'Espanya i del feixisme europeu!

Car no cal oblidar que la revolució i la guerra horrorosa que ha fet vessar tanta sang sobre tot el sòl ibèric ha estat provocada i desencadenada pels enemics del poble, i que aquest no ha fet més que defensar-se. Molts dels nostres camarades seguint l'exemple del Govern semblen ignorar-ho.

Es fals de dir que els nostres germans espanyols demanaven la intervenció de França.

El que volien era poder comprar a les nostres fàbriques el que els era indispensable per no ésser vençuts.

Tancant la nostra frontera, posant el govern legal en igualtat de tracte amb el cap rebel dels marroquins i dels mercenaris, donàvem un aventatge formidable al general Franco sobre els seus adversaris, ja que posseïa la superioritat tècnica i el material formidable que continuava rebent d'Alemanya i Itàlia.

Els homes? L'Espanya republicana en té centenars de milers en reserva; més de que li serviran si no té armes? La fè no és suficient contra les ametralladores o els avions!

Avui la situació canvia. Madrid no ha caigut ni caurà, ara arriba material per a les milícies i en llurs rengles hi han milers de francesos, alemanys, italians, russos, anglesos, belgues vinguts per a lluitar per una causa justa.

Tots els que he trobat m'han dit: «Aquí sabem el perquè ens fem matar; en la pròxima guerra europea que es prepara, no ho sabrem!»

Tots els nostres camarades pagesos de França estimaran els nostres germans d'Espanya que moren per llur llibertat i «per la nostra». Faran més encara, enviaran al «Comitè per l'Espanya lliure», vestits pels infants, queviures per les poblacions civils i pels milicians.

Quan els feixismes d'Europa fan una aliança per esclafar els pobles, aquests han de fer una cadena per destruir el capitalisme.

Adhuc al Front Popular de casa nostra, hem de dir: no es poden fer col·laboracions amb el capitalisme; o l'esclafem o ens fa caure.»

HENRI PITAUD

La Setmana de l'Infant

Sota el Patronatge de la Generalitat de Catalunya
Del 1 al 7 de Gener

JOGUETS

Extens i variat assortit

Valentí Carné

SALMERÓN, 11 - LLIBRERÍA

Rafael Escofet i Mañé

METGE

ESPECIALISTA EN PARTS
MALALTIES DE LA DONA I NENS

Diafèrnia, Raigs ultra-violeta, Electroteràpia, Massatge vibratori

RAIGS INFRA-ROIGS

Visita de 11 a 1, de 3 a 4 i de 7 a 8. Diumenges, de 9 a 12
TELÈFON 49 R

VENDRELL

AGRICOLAS

Nota dels Serveis Tècnics d'Agricultura

La recollida d'olives caigudes a terra

En arribar a aquest cap d'any és freqüent veure pels oliverars grans sòls d'olives esteses al peu de les oliveres. Les olives despreses prematurament de l'arbre, són gairebé sempre fruits migrats, pobres en polpa i atacats pel corc.

A moltes de les nostres comarques es retarda, equivocadament, la recol·lecció d'aquestes olives fins a aplegar la collita de l'arbre, i fins i tot s'espera que el vent hagi fet caure tota l'anyada per collir-les arreu. Això és degut al fet que bona part dels olivicultors volen fer l'elaboració d'un sol cop, i la retarden tant com poden per creure que com més passada de maduresa és l'oliva, més oli dóna, sense tenir en comp-

te que s'ha perdut una bona part de polpa i, que l'oli que s'obté és d'un grau d'acidesa sempre elevat i propens a l'enranciment. Cal dir que aquests vells perjudicis perduren en comarques productores d'olis poc acreditades comercialment, i mancades, altrament, d'una organització cooperativa d'elaboració i venda.

Han estat aquestes noves institucions de cooperació que han desterrat aquells vells perjudicis en els llocs on han estat ben dirigits, perquè s'han adonat que la primera condició per a una elaboració és la molta immediata, i que els rendiments suggestius de les olives ultramadures es converteixen al final de la campanya en un dèficit de quantitat i qualitat.

Cal, doncs, intensificar la recol·lecció de l'oliva, més que més d'aquestes olives corcades, caigudes a terra i malmeses per les pluges i les glaçades, i molre les sense perdre temps, si es vol aprofitar el poc oli que tenen.

L'enterrament d'un milicià mort al front d'Osca

Ahir divendres a les quatre de la tarda acompanyarem fins a la tomba el cadaver del militant del P. O. U. M. de Torredembarra, Batista Roig.

Aquest malaurat camarada lluitava al costat dels milicians del Vendrell enrolats a la columna «M. Pedrola», quan, sobtadament, caigué greument ferit. Fou el nostre company E. Ivern qui li feu la primera cura que resultà en va. Els seus companys de Torredembarra, juntament amb els d'El Vendrell el baixaren fins a les barraques del campament. Poc temps després deixava d'existir.

Hem assistit a l'enterrament. El veí poble de Torredembarra estava totalment endolat per la pèrdua del volgut company. Va ésser enorme la multitud de gent que acudí a acomiadar-se del finat company. Pujarem al local del P. O. U. M., convertit en capella ardent. A dintre del ataud i a través d'un vidre transparent poguerem contemplar el rostre del lluitador, que havia donat la vida per un benestar millor als seus germans de classe, rostre pal·lid, com una flor quan fa dos dies que li manca la sava. Però en la pal·lidesa del seu rostre s'hi reflexen encara els trets característics d'un lluitador intel·ligent i brau. La metralla ho pot tot.

La banda interpretà «La Internacional», i es posà en marxa la comitiva. Una marxa lenta, pausada, silenciosa. Silenci sovint alterat per algun cor feble que no pot contenir a la vegada el dolor i la ràbia contra els que ens arre-bassen els millors camarades.

La tarda és també silenciosa i apacible. De sobte, se sent una veu, sorgida d'aquesta multitud, que parla del que ha sigut aquest camarada durant la seva curta vida, que ens anima a lluitar, que ens diu que totes les banderes haurien d'anar juntes tal com van ara. El camarada Garriga (ara ja sabem qui és) amb veu emocionada ens alenta a lluitar amb braó i coratge com ho feu el company que hem acompanyat fins a la tomba.

Cal vencer el feixisme, diu, cal que guanyem aquesta guerra, i per guanyar-la és precis impulsar la Revolució endavant fins que la classe treballadora hagi vençut d'una manera definitiva, no solsament el feixisme, sinó el règim capitalista que és qui l'ha engendrat. Per això lluitava el company Batista Roig i per això ha lluitat, lluita i lluitarà la classe treballadora fins ara explotada. Per la Revolució Social.

P. R.

El Comitè local de la Joventut Comunista Ibèrica ha obert una subscripció, el fruit de la qual el dedicarà en la creació d'un Servei d'Enllaç entre la nostra vila i els companys de la mateixa que lluiten al Front.

Companys: Ajudeu-nos amb el vostre donatiu.

	Pessetes
Suma anterior	522'80
Cooperativa «La Reforma».—Llista n.º 2	
Rosalía Caralt	1
Jovita Foix	1
Rafel Jané	1
Josep Castells	2
Isidre Mestres	2
Teresa Escoda	2
Pau Bó	2
Josep M.ª Fabrè	3
Club d'Esports.—Llista n.º 4	
Amadeu Esvertit (Usell)	2
Pere Ivern (Mines)	1
Joan Carné	1
Pere Escarré	1
B. Ferret	1
J. B.	1
Josep Bassa	2
Sixto Terrero	2
Josep Constantí	1
B. Vidal	2
Centre Republicà.—Llista n.º 4	
Pau Martorell	2
V. M.	2
A. Bergés	1

Jaume Romen	5
G. C. S.	1
Impremta Ramon.—Llista n.º 3	
Trini Galofré	3
Ramón Vallés Gestí	2
	566'80

Es reben donatius als llocs següents:

Club d'Esports
Centre Republicà
Café Duval
Impremta Ramon
i tots els dies, de 7 a 8 de la vetlla al local del P. O. U. M.

Ciutadans, Obrers, Camperols i Antifeixistes tots: Esperem el vostre donatiu!

NOTA: Si hi ha algú que hagi donat i no sigui a les presents llistes que ho comuniqui rapidament a la Joventut Comunista.

Tarragona.—Propera actuació del Tribunal Popular

El tribunal popular de Tarragona ha decidit que el proper dilluns comença a celebrar-se els judicis de les causes pendents en el saló d'actes de l'ex-Seminari, habilitat per a tal efecte.

Agradosa visita

Hem tingut el goig d'estrenyar la mà al nostre compatriota, el metge Emili Folch i Guimerà qui, procedent de Madrid, ha passat uns dies a vila al costat dels seus.

Nou confrare penedessenc

Hem rebut el primer número del novell confrare «Avant», òrgan antifeixista de l'Alt Penedès, que, escrit per plomes ja acreditades de llarg temps ajudades d'altres de joves ve a batallar per assolir la victòria definitiva del poble en la lluita antifeixista que tots sostenim.

Amb gust establim el canvi.

No furteu llenya

S'ha disposat que queda prohibit tocar la llenya que ha produït l'arrencada dels arbres del Passeig de Castellar. Aquells que contravinquin aquesta disposició seran sancionats rigorosament.

Socors Roig del P. O. U. M.

Sexta llista:	Suma anterior	Pessetes
		225'50
Joan E. Llovera		15'
Pere Nin Nin		2'
Josep Figueras (Vermellà)		25'
Josep Ferrando id.		50'
J. Sandra Baldris		5'
Martí Vives		4'
Josep Coral		5'
	TOTAL	331'50

Primer viatge al Front de Tierz

	Suma anterior	Pessetes
		106'20
Gasolina 104 litres		79'—
Oli 2 litres		6'20
1 viatge a Barcelona		9'—
Per gastos cotxe		12'—
	TOTAL	106'20

Advertiment

Aplacem per el número vinent el començar a publicar els reportatges de «Le Journal de Moscou» sobre la U. R. S. S. traduïts expressament per aquest setmanal pel company Josep Foix Romen.

Cinema pels Infants

Organitzada per la Comissió Pro Cultura, tingué lloc el dijous a la tarda, una sessió de cinema educatiu pels assistents a les escoles vilatanes.

Els petits concurrents sortiren molt satisfets de l'acte i la Comissió té en projecte repetir-ho ben sovint.

Espectacles

Programes per demà tarda i nit i dilluns a la tarda.

Tívoli.—La comèdia «Un par de tios», la cinta en una part «Skeet musical», el gran film resum de història «¿Somos civilizados?» i un dibuix sonor.

Casal Obrer.—Un dibuix sonor, «Un par de tios», «Noches blancas de San Petersburgo» i «Skeet musical».

Dilluns sessió venut al Tívoli amb «A costa de su honor», «Basta de mujeres» i un dibuix sonor.

Totes aquestes sessions seran amenitzades per la orquestra.

Registre Civil

Naixements: Una nena filla de Jaume Carbonell Nin i de Rosa Gestí Rimbau, Jaume Ramon 15; un nen fill de Salvador Altés Toldrà i de Josepa Borrás Batet, Pi i Margall.

Matrimonis: Cap.

Defuncions: Josepa Teixidó Palau, 76 anys General Prim, 23; Salvador Rimbau Francesc, 2 anys i mig, Joaquim Maurin, 49.

Automòbils i Motos

Matriculació, permisos, revisions, traspasos i tributació.

Titols de xofer de tota classe

Contribucions i de motorista

Altes, baixes, traspasos, declaracions i pagament de tributs. LLIBRES DE VENDES.

Assegurances

Accidents del treball, incendi, individual, responsabilitat civil, robatori, etc.

PLANA

Garrofes, 17 · Telèfon, 3

Dr. Martorell Vidales

METGE I ODONTÒLEG

Visita al Vendrell

Cada dia al matí
Els dimecres tot el dia
Doctor Robert, número 14
TELÈFON 57

Visita a Barcelona

Cada dia a la tarda de 4a a 7
Els dimecres no visita
Menéndez Pelayo, 94, pl. 2ª (abans Torrent de l'Oliva)
TELÈFON 80566

defensa de la República i de la Revolució.

La manca de temps—des de que ens assabentarem de la trista nova—ens priva avui de retre al malaurat company l'homenatge merescut, cosa que farem en el nostre vinent número.

Acompanyem als seus pares, germans i demès familiars en la pena que avui els acora, en quin sentiment tinguem la plena seguretat de que hi son solidaris tots els vendrellencs i les llargues amistats que la família Altés-Toldrà compta a la comarca.

COMARCALS

POBLA DE MONTORNES

Aquesta nit a dos quarts de deu de la vetlla i al saló del Sindicat Agrícola hi tindrà lloc un acte d'afirmació marxista revolucionària. Hi parlaran:

Antoni Sardà

Maria Montserrat, de la J. C. I. del Vendrell

Ricard Garriga

Josep Comabella

Treballadors: Astistin a aquest acte d'afirmació Revolucionària.

Nova instal·lació dels Jutjats

El Jutjat de 1.ª instància i el Popular local (abans Municipal) han sigut traslladats conjuntament a la casa número 6 del carrer de Salvador Reventós, primer pis.

Canvi de local

Les oficines de la Comissió de Defensa que fins ara estaven instal·lades al carrer de Jaume Ramon, (antic Comitè) han sigut traslladades als baixos de la Casa de la Vila, on hi havia el Jutjat Municipal.

Avis als xofers

Tots aquells xofers que s'han presentat per el control de llur carnet, els cal passar per la Casa de la Vila entre sis i vuit de la vetlla portant-hi una fotografia seva a fi de que amb ella puguin identificar el carnet corresponent.

Cursets per a infermers

El Sindicat de Sanitat i d'Higiene de la C. N. T. del Vendrell i Comarca, ha organitzat uns cursets per homes i dones que vulguin estudiar per a infermers, preparació que anirà a càrrec de facultatius de la nostra vila.

La matriculació podrà fer-la tot els dies de 6 a 8 de la vetlla al estatge del mentat sindicat, encaminant-se l'inscripció el dia 26 del mes actual.

INFORMATIVES

Ha caigut un heroi vendrellenc

En una aferricada acció d'atac general duta a terme el passat dia 2 dels corrents al front de Belchite, fou ferit mortalment l'heroi milicià vendrellenc Carles Altés i Toldrà, qui a les poques hores rendia tribut de la seva vida en